

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:
Bárvárh Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60. szám.
Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

A pénzkeresés eszköze.

Pünkösdkor kezembe vettem egy jó csomó lapot: magyart és külföldi vegyest. A lapokat, mikor végig olvastam, hátulról előre kezdtem lapozgatni, mint ezt már az ember ünnepkor teni szokta. A tapasztalás, a melyre jutottam, az volt, hogy a külföldi lapok egész kötetnyi hirdetést adnak ilyenkor az olvasó kezébe, míg ellenben nálunk a hirdetési rovat föltűnően üres. Minthogy pedig ez a szomorú jelenség nem oly lényegtelen, mint azt egyesek hinni szeretnék, nem árt, azt hiszem, ha hozzászólunk egyszer ehhez a tárgyhöz is.

Széchenyi azt mondja keservesen a „Kelet Népe“ című könyvében: Mindenben hátra vagyunk. Ha nem is volt e részben a legnagyobb magyarnak tökéletes igaza, mindenesetre igaz az, hogy sokban hátra vagyunk. Hátra vagyunk a hirdetések dolgában is. Hátra vagyunk pedig azért, mert nincsen

még fejlett iparunk, kereskedelmünk, nincsen kellő számú hirdető iparosunk kereskedőnk. Külföldön, a hol fejlett iparral és kereskedelemmel dicsekedhetnek, nem csoda, ha telve vannak a lapok hirdetésekkel.

Ámde azt is mondják mások, hogy megfordítva áll a dolog. Azért nincsen fejlett iparunk, mert nem hirdetünk; a hol pedig a vállalkozó szellemnek ekkora a hiánya, ott az ipar és kereskedelem nem fejlődhet. Nem az ipar teremt a hirdetést, hanem a hirdetés — mint a vállalkozási szellem egyik megnyilvánulása teremt meg az ipart. Erősen hisszük, hogy akik így gondolkodnak, erős igazságot mondanak.

Azelőtt azt tartotta a régi közmondás, hogy a jó bornak nem kell cégér. Azt tartották iparosaink, hogy a tekintélyük oda van, ha hirdetnek, sőt vannak még ma is egyes erényhősök, kik a hirdetést tiszteletsgeltelennek tartják. Változtak pedig az idők és az emberek. Ma már minden józan gondolkodású ember tisztában lehet azzal,

hogy nem elég, ha az iparos és kereskedő jó portékát ad el, hírét is kell annak kelteni. Azt is tudja ma már minden olvasó, hogy az ügyvéd és orvos nem szégyel magának reklámot csinálni, a primadonnák sem röstelik maguk mellett a nagydobot megütni. Miért szemérmeskedjen és hallgasson éppen az iparos és kereskedő, a ki szintén boldogulni akar? Azt mondja az újabb közmondás, hogy néma gyereknek az anyja sem érti a szavát. A másik így szól, hogy: szemesnek áll a világ, koldusnak az alamizsna. Harmadik is van mely azt hirdeti, hogy szemérmes koldusnak üres a tarisznyája. Már pedig a mit a nép bölcsessége ennyi formában fejezett ki, abban nagy életigazság lehet.

Legékesebben szól az egyszerű betű. Leghangosabban kiált a néma nyomdafesték. A mit nem tud elvégezni ezer utazó, azt elvégzi egy újsághirdetés. Az utazót kidobja a vevő, ha nem talál alkalmas időben jönni, az újsághirdetés azonban odatolakszik

Bigyóné.

Irta: Erdős Renée.

Az urfi aznap gyalog jött. A kocsija odaát marad a halmosi határszélen, a fűzes alatt. Ő maga hosszú utiköpennyel a válán, puha kalappal a fején átvágott a réti ösvényen egyenesen a malom felé. Az asszony már felkészülve várta. Mivelhogy erősen bealkonyodott kis gyertyaszál mellett rendezgetett egyetmást a belső szobában. A holmija, szépen rendbe, kis festett ládába rakva, a mi még az ura katonaskodásából maradt. Nem vitt mindent magával, csak a mi a legszükségesebb. A többit ha hazajön, a börtönből, ugysis utána küldi majd az ura. Ha utána küldi. Mert nem bizonyos. Az emberben se jószág, se tisztesség. Talán meg sem érti, hogyha egyszer az asszonya nem akar vele tovább együtt élni, akkor azt, ami az övé, ki kell neki adni.

— Asszonyanyám, szól ki a konyhába az öregasszonynak, aki ott kuporog a tűzhely előtt és tejbé főtt rizssal eteti a gyereket, a kisebbiket, mert a nagyobb már a vasat is megrágná, ha adnának neki, —

azután vigyázzon ám a gyerekekre nagyon. A nagyobbakra jobban, mert az ide-oda csavarog már. Nehogy közel menjen a vízhez! A tűzhely körül se engedje settenkedni kelmed! Nagyon eleven, még belekap a tűzbe, agyonégeti magát, a kisebbiknek adjon kelmed, ha sir, fehér czukrot. Ne sajnálja, arra igen megcsendesül. Kelmed is vigyázzon kedves életére. Fát, ne sokat hordjon se vizet. A Pannit szorosan fogja munkára. Mert henye, rossz, legény után néző a haszontalan. Majd úgy ne járjon mint a néneje, szegény. Csak azt mondja neki asszonyanyám: Ezt igen szívére veszi.

A jószágra, amit hoznak, vigyázzon a János. Senkinek az örlés ellen panasza ne legyen. Vagy hogy kevesebbet vinne vissza, mint a menyit ide hozott, a baromfiakra szeme legyen a Panninak. Kicsi már a köles az utolsó ültetésnek is. Eszik már az apró kukoriczát, abból aggyanak nekik.

Az uramnak pedig, az iszákos, verekedő parasztnak azt ízenem, hogyha Istent ismer, ezentul jól meggondolja, mikor rántja ki a kését a zsebéből. Meg hogy hova szurja. Bezzeg ha beljebb ment volna csak egy hajszálnyival most is, nem jön onnan vissza,

vagy husz esztendő előtt. Hanem még azt is, hogy engem az életben többé soha sem lát. Szívszerint követem az urfít, nem rosszasághból. Addig lesheti, hogy megölel, míg elnem választ az uramtól a törvény. Olyan nincs. Azután is migmeg nem esküszünk, nem lesz lakodalom, beszélhet nekem, amit akar. Meg se hallom. Ezt mondja meg neki a gonosznak, ne hogy azt gondolja: a rossz vér munkál bennem. Meg hogy a gyerekekhez egy ujjal se nyuljon. Mert azok is az anymek lesznek a törvény szerint. Kitanultam azt már. Mert részeg, garázda, hirtelen: nem való a a keze alá gyerek. Kérem is kelmedet, hogyha boros, zárja be kulcsal az ajtót a gyerekekre,

Ennyit nó. De igaz, még egyet.

A kiskertben odahátul a rózsa bokor tudja édes anyám-abból ojtástmessenek nekem, a nagyvárosba utánnam küldjék. Majd ha vásárra jön be valaki. Azt akarom, hogy legyen belölle ott is. Fájna nagyon, ha nem látnám . . .

Most elhallgat, az ablakon kinéz.

Amott jön, amott jön, aki engem megment a sárkány torkából, kivisz az ördög házából. Nagy városban, cifra házban la-

minden időben az olvasó szeme elé. Addig bámulják egymást kölcsönösen olvasó és hirdetés, míg az olvasó — akár csak egy delejező hatása alatt — önkéntelenül is a hirdetés hatalmába kerül. Az idegen ügynök rábeszéléseit el nem hisszük. Az ujságot ellenben legtöbbször azért olvassuk, hogy abból tanulságot merítsünk, abban új dolgot találjunk s a hirdetés, melyet hasábjain olvasunk, gondolkodóba ejt. Az iparos és kereskedő pedig, a ki tőkét fektet a hirdetésekbe, busásan jut annak kamataihoz, mert hisz a hirdetések nyomában jár a kereslet nagyobodása. Munkában pedig határozottan megtakarítanak valamit, mert a venni szándékozó előtt, ki az árut már a hirdetésekben ismeri, nem kell azt sokat dicsérni.

Külföldön már annyira vannak a hirdetésekkel, hogy annak egész tudománya van. Mindenki nemcsak azt tudja, hogy hirdetni kell, hanem azt is tudja, hogy miképp kell hirdetni. Tudja mindenki például azt, hogy milyen legyen a hirdetés szövegezése, kiállítás mikor és hol kell hirdetni és így tovább. Egy szóval tisztában van mindenki azzal a száz meg száz fogással, a mely arra szolgál, hogy a hirdetésnek hatása legyen.

Mi magyarok még nem vittük ennyire e tudományban, a mi hirdetés tudományunk annyiból áll mindössze, hogy — bocsánat az őszinteségért — minél többet kell fülelni a hirdetésben, lehetőleg úgy szövegezni a hirdetést, hogy annak tartalma a va-

lóságnak meg ne feleljen. Hasonlítunk a kezdő kártyához, a ki nem tud még jól játszani de tud már — hamisan.

No de majd csak haladunk ezen a téren is, majd megtanulunk hirdetni is. Meg fogjuk tanulni különösen azt, hogy ha hirdetés nélkül, szorgalommal és tudással, lehet is valahogyan boldogulni, úgy viszont forgalmat elérni, vagy éppen vagyont szerezni csak a reklám eszközeivel lehet. Megtanuljuk majd, hogy reklám nélkül is lehetünk jó *kenyérkeresők*, de csak reklámmal jó *pénzkeresők*.

Radányi Vilmos.

H I R E K.

— **Lemondás.** A vidékünk egyik leg-tiszteletreméltóbb körorvosa Pados János már évek hosszú során át volt gy.-melléki körorvos, tekintettel agg korára állásáról lemondott és a jól megérdemelt nyugalomba vonul vissza. Résszükről is azt kívánjuk a közbeesülésben álló öreg urnak, hogy a munka utáni édes nyugalom napjait még számos évekig egészségben és boldogságban tölthesse el.

— **A Hymnusz a kath. templomban.** A Budapesten összegyűlt katolikus püspöki kar konferenciáján a tárgysorozaton kívül megbeszéltek a Hymnusz kérdését is. Megállapodtak abban, hogy a Hymnus (melynek szerzője a protestáns Kölesy) énekelhető-e a katolikus templomban is, a mise végén, mikor a pap a hazáért, királyért, pápáért imádkozik, de mint minden énekhez, ha a templomhoz akarják behozni, püspöki engedély kell.

Ezzel a határozattal a Hymnusz törvényesítést nyert a katolikus templomokban,

ami annál inkább helyeselhető, mert a Hymnusz ellen itt-ott alkalmazott tilalom valóban nem volt helyén való.

— **Szintársulatunk kegyelete.** Valóban impozáns módon rötta le a kegyelet adóját a jelenleg nálunk működő *Fehér* Károly szintársulata halottak napján az elhunyt kollega id. *Bokor* József sírjánál. Delután 5 órakor a társulat testületileg kivonult a temetőbe. A sírra egy hatalmas koszorút helyeztek el, melynek szallagján aranybetűkkel ezen felírás volt „id. Bokor Józsefnek, Fehér Károly és szintársulata.“ Ezenkívül még egy díszes élővirág keresztet is helyeztek a sírhalomra és kivilágították. A fényárban uszó sírnál *Ernyei* Emil színész mondott megható emlék beszédet, melyet az összecsoportosult néptömeg is könnyes szemekkel hallgatott végig. Ezután a társulat tagjai a „Miért oly borús“ kezdetű gyászdal énekelték el. Elismerés illeti Fehér Károlyt és társulatát, hogy a halottak iránti megemlékezés napján ily szép tanujelét adták a kegyelet megnyilatkozásának Bokor bácsi sírjánál. Végül még megjegyezzük, hogy volt tanítványai közül is egy bájos kis leányka *Szabó* Miczuska is egy szép virágcsokrot helyezett el mesterének (zenetanárjának) sírjára.

— **Ref. konvent.** A folyó évben tartandó rendkívüli conventet Kun Bertalan püspök és báró *Bánffy* Dezső egyházkerületi főgondnok mint az ev. ref. egyetemes konvent elnökei december hó 8. délelőtti 10 órájára szándékoznak összehívni Budapesten, a Lónyay-utcai ref. főgimnázium dísztermébe.

— **Felhasított sátor.** A héten a darányi vásárbán *Czimmermann* Báliut babócsai rőfőskereskedő sátorának ponyváját hátulról egy éles késsel *Balogh* Kati nevű cziány asszony és még három más czigány nő felhasították, hogy a nyert részen át a portékát kilophassák. A furfangos tolvajokat azonban munkaközben a csendőrség tetten érte és letartóztatta.

kom, selyembe bársányba járat. Hujh, én leszek csak asszonyság. Engem többet se kötéllel, se husánggal, nem ver senki. De nem ám.

A nagy nyugtalanságtól kipirul az arca, amint amaz mind közelebb ér. Gyorsan kapja a virágos selyemkendőt, beköti vele a fejét, jó szorosra, hogy a fényes fekete hajából egy szál se látszik ki.

— Nő hát Isten áldjon szerelmes két gyermekem, öreg édes anyá n!

Kapkodja ölébe kicsikét: nagyobbbat sir: csókolja az öreg asszony könnyes arcát, ránczos kezét.

— Ne feledkezzetek meg rólam! Ne ám! azért csak én vagyok az anyátok! majd eljöttök hozzám. Urfit nevelek belőletek. Lesz igazi ló, kis kocsis, azon jártok iskolába, meg sok játék, minden.

Csak megne bánd, lányom, sirja az öregasszony a köténye mögöl.

De nem esik több szó. Az urfi az ajtó küszöbön. Csak néz, mosolyogja a jelenetet.

Hát mehetünk-e már, Boriska asszony?

— Mehetünk, mehetünk, — mondja az — csak a Panni jöjjön hogy hozza a

ládát.

— Minek az a láda, — evődik az urfi — kapni a városban mindent, a mi kell. Alsót, felsőt selyemből. Maradjon a régi, jó lesz a Panninak.

— Már hogy miért ne! — ellenkezik az asszony.

De hogy a férfi nagyon sürgeti, ott hagy mindent, csak ép egy melegbb pamut kendőt dob a karjára. Hátha hideg lesz az uton, vagy eső. Nagyon megcsókolja a kis házanépét, aztán ki, sietve.

Ott mennek már, keresztül a réten. Az urfi fogja a szép asszony kezét, szerelmes szavakat susog a fütébe.

— Angyalom, virágom. Az Isten áldjon meg, a miért hogy velem jösz. De boldoggá teszlek. Tejbe fürösztlek.

És már ott az uton ölelné magához a délezeg asszony ringó derekát.

— Ne botránkoztasson, — szól rá komolyan az asszony. Erre még rá érünk — az esküvő után.

Hirtelen eszébe jut a két gyerek. Kifakad a könyve.

— Istenem, ne büntes! A Janesika még csak egy éves. Három mult a másik.

Gyámoltalan kicsi férgek! Elmegy az anyátok.

— Nő ne sirj Boriska, ne sirj már.

Nagynehezen megvigasztalódik, de csak azért mert az urára gondol, annak a durva két öklére, mely sokszor lesujtot fehér két válára.

— Ejh, haj, hadd érezze mi az: asszony nélkül, a szomorúság megjavítja tán. Lassan mennek, kéz a kézbe.

A férfi szerelmes pillantása epedve tapad meg a sudár asszonyon.

— Olyan vagy, mint egy uri nő, aki tréfából öltözött fel falusi ruhába. Hadd lám a kezéd! Fehérebb, puhább ez akármelyik dáma kezénél?

— Nem kenem én semmivel, — dicsekszik az asszony — csakhogy olyan a természetem.

— Persze — hagyja helyben a férfi és mennek tovább.

— Nekem kicsiny szobát tessék fogadni, amilyen az otthoni. Ott is magam lakjam. Aztán jöhet hozzám látogatni. Tíz forintért kapni.

— Te bolond — neveti a férfi és közelebb simul hozzá.

— **Agyoniótte magát.** Az öngyilkosok száma ismét egygyel szaporodott. Egy fiatal ember dobta el magát az életet. Mint bennünket értesítenek f. hó 3-án *Csete István* 16 éves legény egy basali jómódu gazdának a fia d. u. fél 2 órakor a pajtában egy nagyon is primitív, rövid elültöltő puskával szíven lőtte magát és rögtön szörnyet halt. A vizsgálat megejtésére a nyomozó csendőrségen kívül megjelentek még dr. *Ujházi Jakab* járásorvos és dr. *Vajda Ignác* körorvos. Hogy mi vitte a szerencsétlen ifjút a halálba, — nem tudják, mert senkinek sem panaszkodott és levelet sem hagyott hátra.

— **A Magyarországi Kéményseprők Országos Egyesülete** folyó évi szeptember hó 27-én tartott közgyűlésével megalakult. Ezzel a kéményseprők egy oly hatalmas testületbe tömörültek, mely közel 800 önnálló iparost képvisel. E hatalmas testület szava mindenestre tekintélyes súlylyal bír a kéményseprők érdekeinek védelmében, véleménye pedig semmiféle szakkérdésben nem lesz mellőzhető. Az egyesület a legnemesebb ezélokért küzd, mert egyrészt a hazai tűzrendészet biztos alapokra fektetését és fokozatos fejlesztését írta zászlójára, másrészt pedig a kéményseprő-ipar emelésén, korszerű fejlesztésén fáradozik és a kéményseprő-iparosok helyzetének javításán, jövőjének biztosításán munkálkodik.

A közgyűlésen *Himer Antal* szigetvári kéményseprő mestert egyhangulag választmányi tagul választották és a pécsi iparkamara területére kerületi felügyelővé. Az egyesület székhelye Budapesten van.

— **Uj lap.** Kaposvárott e hó 1-én „*Népjog*“ címmel ellenzéki szellemben politikai hetilap indult meg. Az új lap felelős szerkesztője *Karossa Ödön* előnyösen ismert hírlapíró. Laptulajdonosok és kiadók *Szalay Károly* és *Rózsa Ernő* dr. ügyvédek ismertek.

— **Lapunk** mult számában a színház rovatban egy közismert és felismert fiatal embere tett megjegyzésem nem egyéb mint egy kapóra jött tréfás ötlet melylyel én azt az urat sérteni nem akartam. Ezt itt is ki nyilatkozom. (Szerk).

írók. Kaposvárott ez most a 4-ik lap. Kivá-nunk neki boldogulást.

— **Drágább lesz a petroleum.** Ez a ma már nélkülözhetetlen cikk nagy értékváltozásnak van kitéve. Ára hol alább száll, hol emelkedik épugy mint a bőrszen az értékpapírok árfolyama. Sajnos most minden jel arra mutat, hogy ismét emelkedni fog e majd ezen nélkülözhetetlen világító szer ára, mert a petroleumkartelt sikerült megkötni. Így azután a nagykereskedők szövetkezését a kis-siben való elárúsításnál a szegényebb néposztály érzi meg, kinek nem jut sem acetylenre, sem villamfényre.

— **Betörés.** *Mátyás* István poklosii lakos zárt kamrájáról f. hó 2-án éjjel betörő tolvajok a zárat lefeszítették és behatolván, a kamrából két zsák lisztet és egyéb élelmiszereket eltolvajoltak. A csendőrség a gyanu alapján gyomozza a tetteseket s remélik, hogy mielőbb kézre is kerülnek.

— **Leégett présház.** A hét folyamán *Pál György* bécsi lakosnak az ugynevezett öregszőlőhegyen lévő zsuppal fedett présháza a kéményből kipattanó szikrától kigyúlt és leégett. A kár 600 korona, azonban megtérül, mert az épület biztosítva volt.

— **Az ártézi kut furását** mint értesülünk már szerdán megkezdik. A közönségnek azonban nem lesz része ezen látványosságban, mert egy hatalmas fedett Eifeltornyot és barakkot építettek, melyre figyelemztető táblákon ki van írva, hogy: „Idegennek veszélyes és tilos a bemenet: Nő de se baj csak jó víz legyen.“

— **Rablógyilkosság.** Mint lapunknak jelentik, a Mezőgazdasági ipar részvénytárság ráczegresi béruradalmának magtárába betörték. Azonban *Kaposi Vendel* éjjeli őr észre vette a betörőket és velük szembe szállott, kik a bátor éjj őrrel elöttek. *Kaposi* nem halt meg mindjárt és még utbaigazítást tudott adni a rablógyilkosok kiléte felől. A nyomozó csendőrségnek már sikerült is Patakon község táján a gaz gyilkosokat elfogni.

— No *Boriska* asszony, virágszálam, most nézz vissza utoljára. Ott a kocsim, ni. Azon megyünk a vasúthoz.

— **Hallod-e Bigyóné?**

De a kutya meg sem mozdul az asszony szavára. Megtoppan egy helyben és áll mereven, megfeszített lábakkal.

— Ejh mintha tudná, hogy az már nem a mi falunk földje. Nő csak gyere tovább, Bigyóné. csak gyere!

Mennek a kocsis felé, a kutyát egyre hiva. Az hol lehasal a földre, hol fölgrrik, szül, csóválja a farkát, kaparja a földet hátra szegett fejjel. De nem megy tovább.

— Hát mi lesz, Bigyóné — kérdezi az asszony. Jössz, vagy maradsz?

Keservesen vakkant egypárszor, ideoda futkos, de a világért sem menne tovább.

— Ugyan gyere már, hagyjuk itt — kéri most a férfi az asszonyt, még emiatt lekésünk a vonatról.

— Teremtő szent Isten! Hát hiszen nem jöhet a szegény Bigyóné! Hogy jöhetne a jámbor? Tegnap hozott a világra kicsi kölyket hármat. Hogy elfelejtettem!

— Ugyan ne gondolj most azzal! — mondja türelmetlenül a férfi.

— **Cigaretták csomagokban.** Megint valami újítást jelentenek a cigaretások számára. Ez az, hogy egyelőre csak a szultán cigarettákat, továbbá az újfajta, eddig még meg nem állapított nevű cigaretákat papirdobozokban és leragasztva fogják árusítani.

— **Nem mindegy az,** hogy milyen pótkávé használunk a mindennapi kávéitalhoz. A *Kathreiner*-féle *Kneipp*-maláta kávé, különleges előállítása következtében, a babkávé kedvelt ízét bírja, ezáltal legalkalmasabb is, egy ép oly izletes, mint egészséges kávé készítéséhez. A létező sok silány értékű, csalódásig hasonlóan csomagolt utánzatok miatt, hangulyozzuk minden bevásárlásnál a *Kathreiner* nevet, és ne fogadjunk el más, mint eredeti csomagokat *Kneipp* páter vedjeggyel.

— **Uzsorakamatok.** Egy ép oly gazdag, mint fukar budapesti magánzó nemrég megnyerte a 600.000 koronás főnyereményt. Hogy barátai és ismerősei ne vehessék „barátságát“ igénybe, el akarta a nagy eseményt titkolni, azonban sajátságos módon elárulta magát. Midőn ugyanis a hatalmas nyereményösszeget megkapta, elhatározta, hogy ezen alkalomból kifolyólag jótékonytárgyakat gyakorol és egy osztálysorsjegyet vásárolván, elküldte ezt ajándékba egy vidéki árvaháznak. Régi szokásához híven, nevét é sorsjegy há-tára írta, bár ez alkalommal titokban akart jótékonytárgyat gyakorolni. Mily nagy volt a bosszúsága az öreg zsugorinak, midőn néhány nap mulva az árvaház köszönő levelét megkapta és még inkább bán-totta, midőn nemsokára *Török A.* és *Tsa* bankháza, — Budapest, VI. Teréz-körút 46. sz. — értesítését vette, melyben örömmel tudatják, hogy a sorsjegy 60.000 koronát nyert. Így történt meg ez alkalommal, hogy az árvaháznak az ajándék-sorsjegyért befektetett csekély tőke uszorakamatokat jövedelmezett, mely ellen a legszigorubb erkölcsbíróndk sem lehet kifogása.

Színház.

Már több mint egy hete, hogy *Fehér Károly* szintársulata meglehetősen telt ház előtt működik nálunk.

Szombaton a *Heidelbergi* diákélet 5. felv. színművet adták. *Károly Henrik* szász örökös herezeg szerepét *Zilahy* játszta elég hatásosan. *Zilahy* már tavalyról ismerjük. Dícséretére legyen mondva azóta határozot-

— Azokat nem hagyja. Nem az asszonyáért — az egész világért! Szűz anyám. *Máriám*, hát én rosszabb legyek ennél az állatnál?)

— *Micsoda* beszéd ez már megint! gyérünk már nő.

De most már sűrű patakban ömlik az asszony könnye.

A kutya hozzá megy, ott ugrál körötte, farkcsóválva, mintha hívná:

— Gyere, menjünk vissza.

— **Megyek is felel a lelke hirtelen —** megyek vissza megyek, urfi.

— *Micsoda?*

— Vissza én. Ha haragszik is. Csak nem engedhetem hogy a házörző kutyám külömb legyen nálam! Isten áldja meg az urfit. Én megyek?

A férfi bosszus. Bánja az egész komédiát.

Nem lehet az ilyen fajtaival egyezségre jutni. Hát hagyja, hogy menjen.

— Az Isten áldja meg!

Még le is hajol, megcsókolja a férfi meleg fehér kezét, nagy tisztességgel.

Aztán neki a rétnék!

A patak zuhogása is hívja. Hát megy vissza felé. Elő! Bigyóné örvendve, vihogva szaglászsa az utat . . .

— Már — már véget ér a réti ösvény, mikor hirtelen csak úgy érzi az asszony, mintha valaki lépegetne a háta mögött.

Igen besötétedett, szinte fél vissza pillantani. Megteszi mégis.

Akkor nagyot kiált meglepetésében.

— Nini, a Bigyóné?

— *Micsoda?*

Lomhán czammogó árnyéknak látszik a nagy fekete kutya, a mint jön utánuk.

— A Bigyóné velünk jön! — Örvendezik az asszony ejha, hát te is megkivántad a városi életet? Nem izlik a paczal ugye, te talán kalácsot akarsz. Hát jöhet-e velünk?

Jöhet ha te úgy akarsz, szívem — mosolyog a férfi. A kocsis mellett megfer.

Ejha, te Bigyóné meg te is ott hagytad az urad! Mert van ám neki társa! A Bigyó, az öreg. De nappal lánczon van, mert hogy igen dühös. Lehuzza az idegen kaputját.

Este el szabadítják. akkor is az első dolga, marakodni. Ilyen a férfi mind.

Ez után a szomorú kis elmefuttatás után veszik észre, hogy még ott járnak a halmosi határnál.

tan sokat haladt. A szerepét mindig tudja és beleéli magát. *Bátóri* Béla is régi ismerősünk, jó színész ki minden szerepre alkalmas médium. Ez estén is jó volt *Jüttner* dr. szerepében. *Kövi* Juliska kedvesen csicseregte el *Katicza* szerepét. *Mig Ernyei* Emil élethűen adta a nagyuri vendéget váró ideges *Rieder* kocsmáros. *Ligeti* Ernőnél még komikusabb és büszkébb lakajt a bécsi burgban sem találunk. Jól csinálta. A darab előadása általában sikerültnek mondható.

Vasárnap halottak napján Raupach híres népdramája a régi szokásos minden-szenteki darab a *Molnár* és gyermeke került színre elég jó előadásban.

Hétfőn *Jókai* Mór *Czigánybáróját* adták. A szereplők közül kitüntetnek elsősorban a rendező *Lorándi* Tivadar, ki *Barinkay* szerepében excellált. *Czipra* cigány asszonyt *E. Egyed* Margit és leányát *Saffit* *Abonyi* Teréz adta, mindkettőjük játéka dicséretet érdemel. *Deák* Gyula Zsupánt adta sikerült alakításban, mókái nagyon megnevezték a közönséget. Jók voltak még *Kövi* Juliska, *Vigh* Ernő és *Bátóri* Béla.

Kedden. Az utolsó *Obrenovics*, vagy a szerb királyi pár meggyilkolása. *Kerekes* Mihály történeti 6 szakaszos drámája került színre. A darabról magáról nem sokat mondhatunk, sőt semmit, vagy csak annyit, hogy nagyon keveset ér. Az előadás sikere csak a szereplőknek köszönhető. *Zilahi* János, *Sándor* király szerepében jól megállta helyét és a könnyen hajlítható gyenge lelkű és ingadozó jellemű elesábitott királyt hű utánzásban mutatta be. Nagyon is méltó pártnerre volt *Dobosné Pethő* Stefi özv. *Masinné* szerepében, ki a furfangos és bűnre csábító udvarhölgy és később királynő szerepében mindvégig a különféle lelkiállapotokat a legszebb váriációkban mutatta be. Volt is sikere alakításának, mert úgy ő mint *Zilahi* sok tapsot arattak. *Lunyevicza* *Nikodémot* az erőszakoskodó, henczegő hadnagyocskát *Vigh* Ernő játszta meglehetősen jól. *Dobos* Nándor, *Benjamin* öreg komornyik rövid kis szerepét emelte művészi színvonalra. Alkalmasságnak tartjuk e helyen a megjegyzésre, hogy az ily sok szereplőt igénylő daraboknál jó volna, ha az igazgató statisztákat állítana a színpadra, mert nagyon furcsán festett ez előadáson is, hogy midőn *Sándor* az esküvő után beszédet intéz a szerb néphez alig volt egy pár ember és két nő a színpadon, úgy hogy a király pereputya, a *Lunyevicza* családhoz tartozók többen voltak mint a népség és katonaság. Ez pedig komikus hatást kelt. Szeretjük hinni, hogy ez jövőben nem fordul elő, hanem a hatás kedvéért a kíséret személyzet is meglesz.

Szerdán. Czigányhangversenyyel egybekötött előadás volt *Dankó* Pistának az elhunyt dalköltőnek a fővárosban is számos előadást ért *Czigányélete* 3 felvonásban került színre. Az első felvonás után *Oláh* Miska zenekara játszta el a szébbnél szébb *Dankó* nótákat a színpadon ki is jutott nekik a taps bőven. De meg is érdemelték. Az előadás összevágó volt. A szép számú közönség mindvégig jól mulatott. És a szereplők viharos tapsokat is arattak. Különösen kijutott *Kövi* Juliskának és *Dobos*nének a II felvonásban előadott duettért a taps és

elismerés, úgy hogy az éneket megkellett ismételnök. *Dudrai* Matyi parasztagaszt *Bátóri* Béla személyesítette, játéka teljes elismerésünktől érdemli. *Mig* Csicsó *Czimbalmos* szerepét *Ernyei* Emil remekül alakította és különösen egy eksztemporizálással általános derűtséget keltett. *Dadó* Rózsit a a vén cigány asszonyt *Ola*jos Róza oly élethűen adta, hogy jobbat nem is kívánhattunk volna. *Emil* főpinczér kis epizód szerepében *Dobos* Nándor mutatta be sikerülten a tipikus fizető pinczér bámulatosan sikerült alakját. Jók voltak még: *Deák*, *Zilahi*. *Ligeti*.

Csütörtök. *Rákóczy* dicső emlékének ünnepére *II. Rákóczy* *Ferencz* fogsága. *Szigligeti* 5 felvonásos eredeti történeti drámája került színre kevés közönség előtt, pedig az a hazafias darab több közönséget érdemelt volna. Az első felvonás előtt az összes személyzet a Hymnuszt énekelte, mit a közönség állva hallgatott végig. *Rákóczyt* *Ernyei* játszta, ki ezen változatos szerepnek minden egyes pontját a legapróbb részletekig kidolgozta és a ferde nevelésű ifjúból mégis szabadsághőssé fejlődött hazafit hűen alakította. *Fehér* Károly igazgató, gróf *Berecsényi* szerepét hazafias lelkesedéssel juttatta érvényre, úgy hogy a kellő hatás sem maradt el, mert egyes szavai visszhangot keltettek a nemesen érző szivekben, úgy anyira, hogy lelkes szavai után általános éljenzés és tapsviharban tört ki a publikum. *Amália* szerepében *Dobosné* ismét sokoldalú tehetségének adta tanujelét. *Zrinyi* *Boldizsár* rövid de nehéz szerepét *Gabányi* Jenő játszta hatásosan, úgy játéka, mint maszkja teljesen kielégített bennünket. Ha ily törekvéssel halad tovább is, úgy az csak hasznára válik és érvényesülni fog. *Földes* *Károly* *Peter* *Knittelius* jezsuita szerepében sikerült alak és valódi jezsuita volt. A többi szereplők is derekasan megállták helyüket. Ismét azt mondhatjuk, hogy statisztika és díszlet kellene.

Pénteken, zóna előadásban a *Próba házasság* *Gerő* Károly 3 felvonásos vígjátékja került színre telt ház előtt. A közönség jól mulatott és sokat tapsolt. Az előadás sikerültnek mondható.

*Szombat*on délután fél 4 órakor másodszor került színre, ifjusági előadásként a helybeli tanintézetek részére *II-ik Rákóczy* *Ferencz* fogsága. Este 8 órakor pedig a várva-várt *Bob herceg*, *Martos*, *Bakonyi* és *Huszka* Jenő 3 felv. fülbemászó dallamu regényes operett került színre, mely a budapest népszínháznál 150-szer adatott.

Ma *vasárnap* két előadás lesz délután fél 4 órakor a *Szulamith* *Goldfaden* híres héber operája kerül színre, míg este, ifju *Bokor* József 3 felv. énekes vígjátéka a „*Gyerek asszony*“ A szombati darabtól kezdve lapunk jövő számában fogunk véleményt mondani az előadásokról.

Mint tudjuk a társulat a lejárandó első bérlet után még csak 6 előadásra hirdet bérletet, a melyben szintén csupa újdonságokat adnának elő, ugymint a: *Drótostót*, *Csokonay* *Vitéz* *Mihály*, *Postás* *fiu*, *Monna* *Vanna*, *Falu* *rózsája*, és az *Éjjeli* *menhely* című szenzációs nagysikerű darabokat.

Reméljük és hiszük, hogy *Szigetvár* és vidéke műpártoló közönsége lehetővé teszi

Fehér szintársulatának az itt maradási, azáltal, hogy kellőképpen pártolja a derék igazgatót és társulatát, mert valóban megérdemli azt, hogy előadásait, melyek napról napra javulnak látogassák és őket anyagi és erkölcsi párfogásban részesítsék, Miután az igazgató nem kiméli a költséget, hogy csupa újdonságokat szerez be, tehát díszesrendő volna, ha a közönség ezt kellően méltányolná, mert ezáltal kettős célt ért el. És pedig úgy, hogy estéit kellemes és tanulságos szórakozással tölti el, másrészt pedig culturmissiót is teljesít színpártolása által és tanubizonyosságát adja e város és vidéke szellemi műveltségének, nemkülönben elősegíti a magyar nyelv és irodalom terjedését.

B.

GSARNOK.

Dal a „Havelock“-ról

Énekeltek már a sonkáról,
Meg a lány cipőről eleget.
Elégiát is sirtak el már
A „nyűtt vászonkabát“ felett.
S a mi még nincs megénekelve
A földön nincs olyan dolog.
Csak én találtam mégis egyet
S megénekellek: — „havelock!“

A „havelock“ a szerelemben
Egy üdvözítő tényező.
Mert elférhet alatta bátran
A férfi s rajt kívül a nő.
Ha néha jó a zápor eső
S egy csendes idillt magzavar . . .
A „havelock“ megvéd esőtől . . .
És azonkívül — betakar.

Alatta gyakran van poézis
S teremnek mélabus dalok,
Mert ma már minden poétának
Főkelléke a „havelock“
A kereskedelemben szintén
Gyakorta esik róla szó.
Mert „havelock“-ot ölt magára
A vigécz — pardon — utazó.

Nekem is van egy „havelock“-om
És róla csak jót mondhatok,
Alatta több idill szövődött.
Csók is csattant el — jaj de sok!
Tegnap is egy szép barna kis lány
Felém ily szókat suttogott:
Hogy nincs a földön szebb találmány.
Mint az izé . . . a „havelock“! . . .

Zuárd.

A kaczagó Clió.

— Adomák a históriából. —
Összeszedegeti: *Mókás* bácsi.

A magyar szíve.

Egyszer *II. Rákóczy* *Ferencz* azt kérde első vezérértől, *Berecsényitől*:

— Ugyan édes hivem, volna-e a kerek földnek annyi kincse, vagy a világon oly hatalom, melyért te engemet eltudnál hagyni?

Felelt rá a híres férfiú:

— Nem édes fejedelem: nincs a földnek annyi kincse, sem a világnak annyi hatalma, melyért téged valaha elhagynálak; hanem, hogy egy kis nehezteletért nem hagynálak-e el? — arról nem állok jót.

A király és a rab.

Egyik királyról mesélik, hogy egyszer váratlanul meglátogatta a börtönöket.

Kihallgatott vagy százötven rabot, akik mind az ártatlanságuk mellett esküdöztek.

Csupán egy paraszt ember akadt, aki alázatosan beismerte, hogy bűnös, mert fejszét fogott az adóvégrehajtóra.

A király nagy haragra lobbant, összeránczolta homlokát s ilyen korholó szak vara fakadt: — Ejnye te akasztófára való gézengúz, te! Nem takarodsz ki mindjárt a börtönből? Mit keressz itt ennyi becsületes ember közt?

És kikergette a parasztot!

Mi jár a vasas németnek?

Gróf Haller Ferencz ifju korában a vasasoknál szolgálván, az alföldön parasztszekéren vitte magát a szomszéd postaállomásig.

A kocsis keresztülkasul hajtott kátyukon gödrökön.

A gróf a kinokat sokáig esendesen türe; de mikor egyszer a szekér felette mély kátyuba zökkent és a gróf szinte kipottyant elkiáltotta magát!

— Teremtette, vigyázzon kend!

— Ejnye . . . adta! És nem szölt előbb, hogy magyar ember mondta szemrehányón a kocsis. Ha ezt tudom ülést csinállok, meg nem is hajtottam volna ugy vaktában neki minden gödörnek, kátyunak. Várjon az ur, majd megigazítom az ülést. Ugy fog ülni, mint püspök a nagy misén.

Micsoda hát?

1845-ben már látszott, hogy a bécsi kormány Magyarország beolvasztására törekszik. Pulszky Ferencz megjegyezte:

— Jó akaratot sem tételezhetünk fel a kormány nál.

Wessellényi Miklós odafordul Széchenyihez:

— Hogy is járhat a bécsi kormány után. Hiába kapacitálod. Nem látod a szarvait? — ördög!

— Látom a szarvakat, válaszolt Széchenyi, de szemem élesebb a tiednél. Látom az egész alakot. Nem ördög, csak ökör. S ezt lehet vezetni.

Bizalmas kérdés.

Mikor István főherceg, a „nagybajuszú Palitinus [Pista, ahogy őt nevezték, 1847-ben Borsodban járt, egy banderista nemes a vállára tette a kezét.

István te nádor leszel. Mi bizunk benned. De bizhatunk-e egészen?

Kiadja a szerkesztőség.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint

Árak a legújabb jelzés szerint 50 klgm ként értetődnek,

Szigetvár, 1903. november 7-én.

Buza új	— K.	6 90	7 10
Rozs	„	5 40	5 60
Árpa	„	5 —	5 50
Zab	„	4 80	5 20
Tengeri	„	4 50	5 —
Bükköny	„	5 —	5 50
Bab új	„	7 50	—

Nagy pokrócz raktár

Mindennemű pokróczokból és választék gyári árban

Wellisch Józsefnél Pécssett

Király utca, a Lyceum épületében, az úgynevezett (2 toronyos templom alatt.)

Szigetvári járás főszolgabírája.

6562

kg. 1903.

Pályázati hirdetmény.

Somogyvármegye szigetvári járásba tartozó Gyöngyös-mellék székhelyvel rendszeresített körorvosi állás lemondás folytán üresedésbe jöven arra pályázatot hirdetek.

A körhöz Gyöngyösmellék, Teklafalu, Endröcz, Magyarujfalu, Németujfalu, Pettend, Kis-Tamási, Bürös, Várad, Nemeske, Molvány, Nagy- és Kis-Dobsza községek tartoznak.

Javadalmazás: 937 korona 96 fillér, törzs fizetés, 619 korona 70 fillér utazási átalány, összesen 1557 korona 66 fillér, mely a szigetvári kir. adóhivatalnál fizetetik ki.

Pályázni kívánókat felhívom, hogy az 1876. évi XIV. t.-cz. 43. §. illetve 143. §. ugy 93289/898. számú B. M. rendeletnek megfelelően felszerelt kérvényeiket, hozzám **folyó évi November hó 28-án d. e. 9 óráig** annál inkább benyujtsák, mert a később érkezőket figyelmen kívül hagyom.

Választási határnap folyó évi december 1-ének d. e. 10 órája, hely a Gyöngyösmellék község jegyzői irodája.

Szigetvár, 1903. október hó 28.

Hegyessy

főszolgabíró.

Friedman Károly

legnagyobb és legolcsóbb

BUTOR RAKTÁRA

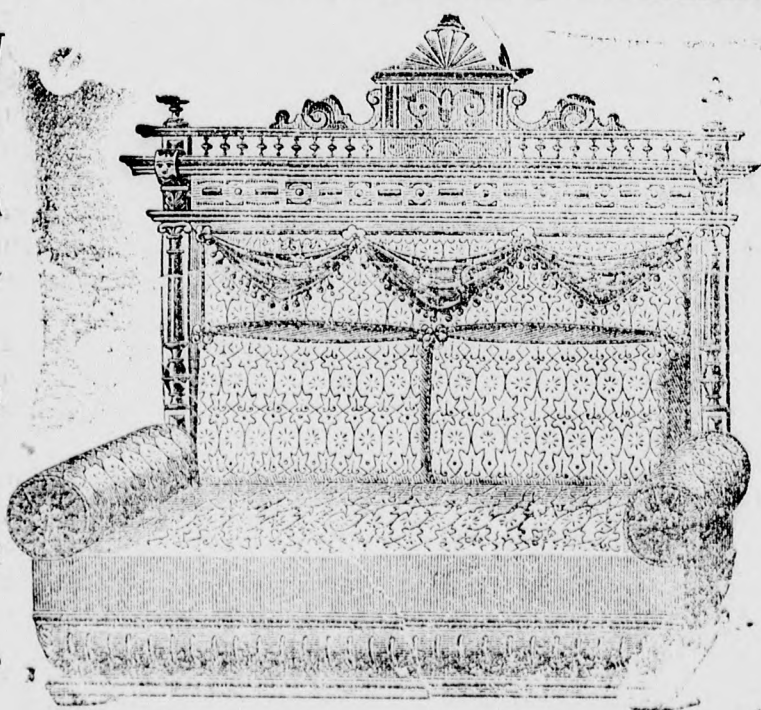
kárpitos és disztó üzlete

PÉCSETT,

Siklósi országot 44.

Ismételadónak, nagyobb berendezéseknél egyeseknek is

10% engedmény.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Borovác Róza férj: Halász Györgyné végrehajtónak Marics Magdolna férj: Mihálics Józsefné és társa végrehajtást szenvedők elleni 200 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtás ügyében a szigetvári kir. járásbiróság területén lévő a drávakereszturi 109 sz. tjkvben felvett A I. 62 hrsz. ház, udvar és kert, 397 korona; továbbá a drávakereszturi 128 sz. tjkvben. A I 1—3 sor. 17/b, 322/b, és 457/b hrsz. ingatlanra 174 korona és ugyanazon sz. tjkvben A II. 1—2 sor 322/a és 457/c hrsz. a. felvett ingatlanra 161 koronában az árverést ezennel elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi november hó 14-ik napján délelőtti 11 órakor Drávakeresztur község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szigetvár, 1903 évi augszt. hó 12n.
A szigetvári kir. Járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Molnár
kir. albiró.

Ujdonságok
az őszi idényre!

Óriási választék a legujabb ruhakelmék, flanellok, selymek, bársonyok pargetok és Tennis flanellokban.

Gyönyörű választék

Női Confectió

és

Szörmeárukban.

Uradalmak és gazdaságok
figyelmébe!

A legjobb minőségű belföldi ló-pokróczok és takarók nagy választékban a legjutányosabb áron.

DEUTSCH DÁVID FIA

divatruházában

SZIGETVÁROTT.

(Takarékpénztári épületben).

Kiváló szerencse Töröknel! Felülmulhatatlanul

kedvez főárudánknak a szerencse. Rövid idő alatt 12 millió korona nyereségnél többet fizettünk nagyrabecsült vevőinknek; csak a legutóbbi 5 hónapban a

3 legnagyobb nyeresémet és pedig:

a 605.000 koronás nagy jutalmat az 57080 sz. sorsjegyre,
a 100.000 „ főnyeresémet a 74366 „ „
a 90.000 „ „ a 109780 „ „

és ezeken kívül még egyéb sok nagy nyeresémet.

Ajánljuk ennél fogva, hogy a világ legesélydusabb osztálysorsjátékában vegyen részt. — A mos következő magy. kir. szabadalmazott 13. osztálysorsjátékában újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeresémet
sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

14 millió 459.000 koronát
sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeresemény a legszerencsésebb esetben
1.000.000 korona.

Továbbá 1 jutalom 600.000. 1 nyeresemény 400.000.
1 à 200.000. 2 à 100.000. 1 à 90.000. 2 à 80.000. 1 à 70.000. 2 à 60.000. 1 à 50.000.
1 à 40.000. 5 à 30.000. 3 à 25.000. 8 à 20.000.
8 à 15.000. 36 à 10.000 korona és még sok egyéb;
összesen **55.000 nyeresemény és jutalom 14.459.000 korona** összesen.

Az I. osztályú sorsjegyek tervszerű árai:

¹/₈ eredeti sorsjegy frt —.75 vagy kor 1.50; ¹/₄ eredeti sorsjegy frt 1.50 vagy kor. 3.
¹/₂ „ „ „ 3.— „ „ 6.— ¹/₁ „ „ „ 6.— „ „ 12.

A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy az **összeg előzetes beküldése** el-
lenében küldjük.

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk

f. évi november hó 19-ig

bizalommal hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. és T^{SA}

BANKHÁZA BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték üzlete

Főárudánk osztálysorsjáték-üzletei:

Központ: Teréz-körut 46a I. fiók: Váci-körut 3a

II. fiók: Múzeum-körut IIa. III. fiók: Erzsébet-körut 54a.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.

Az összeget korona összegben } utánvételezni kérem
} postautalvánnyal küldöm } A nem tetsző törlendő
} mellékelem bankjegyekben (bélyegekbén).

Pontos ezim!

Hirdetéseket jutányos árért vesz fel
a kiadóhivatal.